

דעם רבינ'ס

עוּכט

דער ריינער קוואל

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

השנה, מיר האבן געדאוונט און געהאפט אויף דער הילף פון באשעפער און א דאנק דעם איז געווען א גרויסער הערליכער קבוץ ביים רבי'ן מיט צענדליגער טויזענטער מענטשן, אידן זענען געפארן מיט גרויס מסירות נפש צום רבי'ן און ראש השנה איז אריבער בשלום ושלום.

יעצט איז די צייט צו דאנקן דעם אויבערשטן אויף אלע נסים ונפלאות וואס ער מאכט מיט אינז טאג טעגליך, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות. וויפיל נסים פאסירט מיט יעדעם איינעם פון אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפלאותיך שבכל עת ערב ובהר.

אזוי ווי מיר זאגן שבת ביי תפילת נשמת כל חי, אילו פינז מלא שירה פים ולשונונו רנה כהמון גליו וכו' אין אנחנו מספיקים להודות לך... און דאס איז אפילו נאר בגשמיות, על אחת כמה וכמה קל וחמר בן בנו של קל וחמר אין רוחניות וואס יעדער איינער פון אונז איז באשאפן געווארן א איד, מיר אלע זענען שומרי תורה ומצוות און מיר גלייבן אינעם אויבערשטן און אין כל התורה כלה און מיר האבן אמונת חכמים,

טייערע קינדער, ווער ווייסט וואס האט די שטאט לעמבערג שייכות מיט חנוכה שנת תקס"ט - מיט אומאן ראש השנה תשפ"ג?? דער הייליגער רבי איז געפארן אסרו חג סכות יאר תקס"ח צום שטאט לעמבערג, דארטן איז דער רבי געווען אין געוואלדיגע סכנות נפשות, און דער אויבערשטער האט געהאלפן אז דער הייליגער רבי איז געבליבן לעבן נאך דריי יאר.

דער הייליגער רבי איז אהיים געקומען פרשת בלק תקס"ח און אפאר חדשים שפעטער שבת חנוכה, יאר תקס"ט האט דער הייליגער רבי מגלה געווען א מורא'דיגע תורה אויף חנוכה וואס רופט זיך "מי חנוכה הם ימי הודאה".

נאכן תורה האט דער הייליגער רבי געהייסן זינגען דעם קאפיטל פון "שיר המעלות לךוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל (תהלים קכד, א)" זייער אסאך מאל. דער קאפיטל געבט ארויס א שבח והודאה צום אויבערשטן אז ווען נישט די הילף פונעם גאט ב"ה איז 'חיים בלעונו' וואלטן די גוים מיט די סטרא אחרא אינז איינגעשלינגען לעבעדיגערהייט חס ושלום.

דאס יאר פאר ראש השנה האט קיינער נישט געוואוסט וואס וועט זיין מיט'ן רבי'נס ראש

דער מענטש איז אזוי נתעוורר געווארן פון די חתונה, פון די רקודים - אז ער האט דאס גאר אויפגעשטעלט, ער האט דאס געמאכט, דעם מעמד!
פארשטייסט? דאס איז ער נתעוורר געווארן פון די רקודים!

~~~

דער משכיל האט געשטאמט פון דורות פון אונזערע חסידים, ער פלעגט דאווענען ביי אונז, נאר ער האט זיך אריינגעכאפט אין השכלה.

ער איז נישט געווען שייכות צו אזעלכע רייד - אז איה זאל ווען גיין צו אים זאגן: 'גיב עפעס פאר הערש לייב' - וואלט ער ווען מיר גארנישט געגעבן - זאל ער גיין ארבעטן וואלט ער מיר געזאגט, אבער אז ער איז געווען אויף די חתונה און ער האט דאס געזעהן, האט ער געמאכט א מעמד פאר הערש לייב'ן.

דאס הייסט, אזעלכע רקודים - צו נתעוורר ווערן און זאגן אזא מין ווארט - קענסטו שוין פארשטיין וואספארא רקודים דארטן איז געווען, עס איז געווען א לעכטיגע נאכט! אה, דאס איז א מעשה פון עטליכע אין פופציג יאר, איה געדענק נישט נאך אזא חתונה!

~~~

אויפמארגן פון די חתונה

די חפה איז געווען פרייטאג, שבת אינדערפרי איז מען געקומען אין שול אריין. דער עולם איז געשטאנען אין פאליש, הערש לייב האט אנגעטאן

דארטן איז וייער פרייליך געווען... #2

ווען מען האט געפרעגט פון ר' לוי יצחק וואו עס איז געווען פרייליכער די חתונה? אין אומאן אדער היינט אין ארץ ישראל:

"אז מען וויל איז דא געווען פרייליך; אבער אז מען וויל איז דארטן געווען פרייליך - עס איז אן אנדער שמחה געווען."

~~~

ביי די חתונה פון מיינ שוואגער רבי הערשל לייב ליפל, איז געווען איינער א שטיקל משכיל, ער פלעגט דאווענען ביי אונז, ער איז געקומען שפעטער ביינאכט און מען האט אזוי געטאנצט - און ער האט געזעהן דאס טאנצן מיט וואספארא שמחה האט ער זיך אנגערופן: 'הערט זיך איין; איר טאנצט, און מארגן אינדערפרי וועט דער חתן נישט האבן וואס צו עסן, דארף מען זען צו מאכן א שטיקל פרנסה פאר דעם חתן.' האט ער געזאגט: דעם ערשטן סכום געלט גיבט ער.

דערנאך האט מען שוין דארטן געמאכט א סכום געלט און אוועקגעגעבן פאר חיים שבת'ס (איינער פון אונזערע לייט אין אומאן) און ער האט אים ארויסגעגעבן דארטן פון די שתפות א שטיק צייט אויף צו לעבן!

זעט באשעפער באוויינט וואונדער
פאר זיינע איבע קינדער

נישט זיין קיין שטארקע שניי און מיר זאלן קענען
אריינפארן אין שטאט, ב"ה דער אויבערשטער האט
אויסגעפערט אינזערע תפלות און ס'איז נישט געווען
א שטארקע שניי און מיר זענען אין א מזל'דיגע שעה
ארויסגעפארן און צוריקגעקומען בשלום, נאר מיט
תפלה.

מיט א ריכטיגע בליק

מיין מאמע האט מיר באשטעלט א צייט צו גיין צום
אויגן דאקטער ווייל איך האב זיך באקלאגט אז איך
זע נישט גוט, און זי האט מיר באשטעלט א צייט און
עס איז שוין אנגעקומען ברוך השם. דער פראבלעם
איז געווען אז ס'איז געווען אין א ווייטע פלאץ, האט
מיין מאמע נישט געוואוסט וויאזוי מען קומט דארטן
אן און זי האט ארויף אויף א באס און זי גייט ארויף
אויפן באס און זי זעט צום סוף אז זי קומט נישט אן
אין ערגעץ.

איז זי אראפ ביי א סטאנציע און געפרעגט איינעם
וואו מען גייט האט זי איר געזאגט, אבער ווייטער
האט מען זיך פארפלאנטערט און מען איז אין ערגעץ
נישט אנגעקומען ביז איך האב זיך גענומען בעטן דעם
אויבערשטן אז מען זאל אנקומען צום ציל און אלעס
זאל פארן ווי געפלאנט.

די צייט איז שוין געווען זייער שפעט און ס'האט
שוין אויסגעזען אז מען גייט שוין פארפאסן אונזער
באשטימטע שעה, ענדליך נאך א האלבע שעה זענען
מיר אנגעקומען און אונז האבן זיך שוין געגרייט צו
באשטעלן אויפן פלאץ א נייע עפוינטמענט ווייל אונז
האבן עס שוין מסתמא דערלייגט, אבער צו אונזער
וואונדער איז געווען אין יענעם טאג א גרויסער
איבערפלוס פון מענטשן און אונז האבן נאך געהאט א
האלבע שעה צו ווארטן.

אנגעגרייט די ישועה

אונז זענען איינמאל געפארן קיין בארא פארק,
אונז האבן געוואוסט אז עס איז זייער שווער אין די
געדיכטע בארא פארקער גאסן צו טרעפן א פלאץ צו
פארקירן די קאר, עס קען נעמען זייער לאנג ביז מען
קען טרעפן א פלאץ צו אוועקשטעלן די קאר. אסאך
מאל טרעפט מען זייער א ווייטע פלאץ צו לייגן דעם
אויטא און מען דארף גיין א לאנגע וועג צופיס, האבן
אונז אין קאר אויפן וועג פון מאנסי צו בארא פארק
זייער שטארק געדאוונט און געבעטן דעם הייליגן
באשעפער אונז זאלן טרעפן א פלאץ צו פארקירן דעם
אויטא שנעל און גרינג.

אזוי ווי מיר קומען אן אין בארא פארק צו די גאס וואו
מיר דארפן גיין, האט בעזר השם אן אנדערער קאר
ארויסגעפארן פארנט פון אונזער נאז און מיר האבן
קלאר געזען ווי דער אויבערשטער הערט אויס תפלות
פון אידישע קינדער און געהאט א באקוועמע פארקינג
פאר די קאר.

משה ישראל מאנסי

א גוטן, איך הייס משה ישע'יה. איך וואוין אין קרית
יואל.

די וואך זונטאג האט געשנייט און מיר האבן געדארפט
אריינפארן אין שטאט אכט אזייער ביינאכט, אבער
אזוי ווי נארמאל ווען עס פאלט א שטארקע שניי קען
מען נישט פארן, האבן מיר זייער שטארק געבעטן
דעם אויבערשטן במשך דעם גאנצן טאג אז עס זאל

די עלעזוטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

דער בן מלך און בן שפחה וועלכע זענען פארביטן געווארן 3

וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים גיענטפערט. איך בין אהער גיקומען דורך דעם פערד. ווארין איך האב גיריטן אויף א פערד. האב איך מיה גישטעלט אפרוען. איז דאס פערד פארגאנגען אין וואלד אריין. האב איך עס נאך גיאגט איך זאל עס חאפין. און דאס פערד איז ווייטער אנטלויפן גיווארין.

ביז איך בין גיקומען אהער. האבין זיי צווישן זיך גימאכט. אז זיי זאלין זיך האלטן אין איינעם. און זיי האבן אפגיטמוסט. אז אפילו אז זיי וועלין קומען אין ישוב אריין זאלן זיי זיך אויף האלטן אין איינעם.

און זיי האבן דארט איבער גינעכטיגט ביידע און זיי האבן דארט גיהערט דאס קול פון די חיות ווי זיי האבן גיברומט און האבן זייער גישריגן.

אקעגין טאג. האט ער גיהערט זייער א גרויס גילעכטער (חא חא חא) איבערין גארין וואלד (פלומר דאס קול פון דעם גילעכטער איז גיגאנגען איבער גאר דעם וואלד) ווארין סע גיווען זייער א גרויס גילעכטער.

ביז דער בויס האט גיציערשט פון דעם קול פון דעם גילעכטער. און ער איז זייער דער שראקן גיווארין און האט גרויס פחד גיהאט דערפון.

האט אים דער אנדערער גיזאגט (דעיינ דער מענטש וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בויס) איך האב שוין גאר קיין פחד ניט דערפון ווארין איך נעכטיג דא שוין פמה נעכט. איז אלע נאכט אזוי. ווי סע קומט נאהנט צו טאג. הערט מען דאס גילעכטער. ביז אלע בייער ציטערין און טרעסין זיך.

האט ער זיך זייער גישראקן און האט גיזאגט צום אנדערין סע האט א פנים אז דא איז דאס ארט פון די לייט (פלומר פון די שדים) ווארין אין ישוב הערט מען גאר ניט אזוי איין גילעכטער ווארין ווער האט גיהערט א גילעכטער אויף גאר דער וועלט.

אין דער פריה האט ער א קוגל גיטאן. האט ער גיזעהן. אז די בהמות שטייען נאהנט לעבין אים. איז ער אראפ פון דעם בויס. און איז גיגאנגען זיי חאפין. זענען זיי ווייטער אנטלויפן גיווארין איז ער זיי נאך גיגאנגען ווייטער. און זיי זענען ווייטער אנטלויפן גיווארין.

און די בהמות האבן זיך גיפונען דארט עפעס גראז צו עסן. האבן זיי זיך גישטעלט פאסען. איז ער נאך גיגאנגען זיי חאפין. זענען זיי ווייטער אנטלויפן גיווארין און אזוי איז ער אלץ זיי נאך גיגאנגען און זיי אנטלויפן ער גייט זיי ווייטער נאך און זיי אנטלויפן.

ביז ער איז אריין גיקומען אין זייער גידיכטן וואלד אריין. וואס דארטין איז שוין גיווען חיות וואס זיי האבן גאר קיין מורא ניט פאר קיין מענטשן ווארין זיי זענען ווייט פון דעם ישוב. און סע ווידער גיווארין נאכט. און ער האט גיהערט דאס קול ווי די חיות ברומען. און ער האט זיך זייער גישראקן.

דערנוייל האט ער דערזעהן ווי סע דארט גישטאנגען זייער א גרויסער בויס. איז ער ארויף אויף דעם בויס. ווי ער איז ארויף אויף דעם בויס. האט ער דערזעהן. סע ליגט דארט איין מענטש. האט ער זיך דערשראקן. נאר פון דעסט וועגין. האט ער הנאה גיהאט. מחמת ער האט דא גיפונען א מענטשן.

האבין זיי זיך גיפרעגט איינס דאס אנדערע ווער ביסטו. א מענטש. ווער ביסטו. א מענטש. פון וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים ניט גיוואלט דערציילן וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן.

האט ער אים גיענפערט. דארף די בהמות וואס איך האב גיפאסעט. זענען צוויי בהמות פארגאנגען אהער. און דורך דעם בין איך אהער גיקומען. האט ער ווידער גיפרעגט זענעם מענטשן וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בויס. פון

און דער מענטש פון דעם וואלד האט צו אים גינגט.
וואס טוטו דא האט ער אים גיענטפערט. ער יאגט נאך די
בהמות. האט זיך דער מענטש צו אים אנגירופן הער שוין אויף נאך
יאגין דייע עוונות.

ווארן דאס איז גאר קיין בהמות ניט. גאר דייע עוונות
פירן עס דיך אזוי ארום. גינג שוין. דו האסט שוין אפ
גינמען דאס דיניקע (פלומר דיין שטרךר האסטו שוין אפ גינמען)
הינט הער שוין אויף זי נאך צו יאגין. קום מיט מיר. וועסטו
קומען צו דיין זאך.

איז ער מיט אים גיגאנגען. און ער האט מורא גיהאט. מיט
אים צו ריידן און צו פרעגין אים עפעס ווארין אזוי א מענטש.
טאמער עפנט ער אויף דאס מויל און וועט אים איינשלינגען.
איז ער אים נאך גיגאנגען.

דערווייל האט ער פאגעניט זיין חבר. וואס ער האט
נאך גיאגט דאס פערד. און תיכף ווי ער האט אים דעןדען. האט
ער אים תיכף איין ווינק גיטאן. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט
און זאלקט מיט אים גאר ניט האנדלען. ווארין דאס איז גאר קיין
מענטש ניט.

און איז תיכף גיגאנגען. און האט אים דאס איין גירומט
אין אויער אריין. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט וכו' (פנ"ל)
דערווייל האט יענער א קוק גיטאן (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד)
האט ער גיעהן. ער האט איין זאק מיט ברויט אויף די
פליצעס. האט ער אים אנגיהיבן צו פעטין. ברוידער. סע איז

שוין פמה טעג אז איך האב ניט גיגעסין. גיב מיר ברויט.

האט ער אים גיענפערט. דא אין דער מדבר העלפט קיין
שום זאך ניט. ווארין מיין לעבין איז בילכיר. איך באדארף דאס
ברויט פון מיינעט וועגין. האט ער אים אנגיהיבן צו פעטין.

און ער האט אים זייער גיבעטין. איך וועל דיר געבין וואס
איך וועל דיר געבן (נאר אין דער מדבר העלפט פונדא קיין שום נאב ניט פאר
ברויט) **האט ער אים** (נאר אין דער מדבר העלפט פונדא קיין שום נאב ניט פאר
ברויט) **גיענפערט.** וואס קאנטו מיר געבין ברויט אין דער
מדבר.

דערנאך איז גיארין תיכף טאג. האבין זיי א קוק גיטאן.
האבין זי גיעהן. די בהמות זיינע שטייען. און דאס פערד פון
יענעם איז אויף גישטאנען. זענען זיי אראפ גיגאנגען. און האבין
אנגיהיבן נאך צו יאגין. דער נאך די בהמות און דער נאך דעם
פערד.

און די בהמות זענען אנטלויפן ווייטער און ער יאגט נאך
וכו' פנ"ל. און אזוי דער אנדערער יאגט אלץ נאך דאס פערד און
דאס פערד אנטלופט אלץ ביז זיי זענען פארגאנגען איינער פון
דעם אנדערין. און איינער פון דער אנדערין האט שוין ניט
גוואוסט.

דערווייל האט ער גיפונען (דהיינו דער פון מלה וואס ער האט עס
נאך גיאגט נאך די בהמות) א זאק מיט ברויט. און דאס איז בונדאי זייער
חשוב אין א מדבר. האט ער גינמען דעם זאק אויף די פליצעס.
און איז נאך גיגאנגען די בהמות.

דערווייל האט ער פאגעניט איין מענשן. האט ער זיך אין
דער תחילה דערשראקן נאר פון דעסט וועגין פארט. האט ער
אביסל הנאה גיהאט. ווייל ער האט דא גיפונען איין מענשן.

האט אים גיפרעגט דער מענש. ווי קומסטו אהער. האט
ער צוריק גיפרעגט יענעם מענשן. ווי קומסטו אהער האט אים
יענער מענטש גיענפערט איך (מיט א לשון ווי איינער פארן ווינדערט זיך)
מיינע עלטערין. און מיינע עלטעריןס עלטערין. זענען דא מגודל
גיארין.

אבער דו. ווי קומסטו אהער. ווארין אהער קומט גאר
קיין מענטש ניט פון דעם ישוב. האט ער זיך זייער דערשראקן.
ווארין ער האט פארשטאנען. אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט.
ווארין ער זאגט אז זיינע עלטערין זענען דא מגודל גיארין. און
קיין מענטש פון דעם ישוב קומט גאר אהער ניט.

האט ער פארשטאנען אז דאס איז גאר קיין מענטש ניט.
נאר פון דעסט וועגין האט ער אים גאר ניט גיטאן און ער האט
אים מקרב גיווען (דהיינו דער מענטש פון דעם וואלד האט קיין שום שלעכץ ניט
גיטאן. דעם פון מלה וואס ער איז נאך גיגאנגען נאך די בהמות)

הָאֵט עַר אִים גִּזְאָגַט (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד וואס ער האט
עס גיפעטן דאס ברויט האט גיזאגט צו דעם מענטש פון די בהמות וואס ער איז גיווען
דער אָמטיר פֿון מֶלֶךְ) אײַך גיב מיך אײַן גאַנצײן אַװעק. אײַך פאַרקױף
מיך צו דיר פאַר אַ קנעכט פאַר דעם ברויט.

הָאֵט עַר זײַך מײַשׁב גײװען. (דהיינו דער מענטש פון די בהמות הפ"ל)
קױפֿין אַ מענטשן אײַז פֿדאָי אִים צו געבײן ברויט. הָאֵט עַר אִים
גיקױפֿט פאַר אִים אײַבײַגין קנעכט.

און ער האט אים גישווארן מיט שבועות. אַז ער זאל אִים
זײַן אִים אײַבײַגער קנעכט אפילו אַז זײ וועלן קומען אין יישוב
אַרײַן. און ער זאל אִים געבײן ברויט. דהיינו זײ זאלן בײַדע עסין
פון דעם זאק ברויט ביז סע וועט אױס גײן.

און זײ בײַדע זענען גיגאַנגען אין אײַנעם און זענען נאך
גיגאַנגען דעם מענטשן פון דעם וואלד. און דער קנעכט איז אִים
נאָך גיגאַנגען (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד וואס ער האט זיך פארקױפֿט
פאַר אַ קנעכט. אײַז נאָך גיגאַנגען נאָך דעם מענטש פון די בהמות ווארוי ער איז שױן
זײַן קנעכט גיווען. און זײ בײַדע זענען נאָך גיגאַנגען דעם מענטשן פון דעם וואלד)

און דערװײל איז שױן אים אַבִּיסיל גרינגער גיווארן
(מחמת ער האט גיהאט שױן אַ קנעכט) אַז ער האט באַדאַרפֿט אױף הײַבן
עפֿעס אַ זאך אָדער עפֿעס אַנדערש טון.

הָאֵט עַר גײַהײסן זײַן קנעכט אַז ער זאל עס אִים אױף
הײַבן אָדער עפֿעס טון. און זײ זענען אין אײַנעם נאָך גיגאַנגען
דעם מענטשן פון דעם וואלד זענען זײ גיקומען צו אִים אָרט.
וואס דאַרט איז גיווען נחשים ועקנבים (דהיינו שלענג און עקדישן)

הָאֵט עַר זײַך אײַער אײַבער גישראקין. און מחמת פחד
הָאֵט עַר גיפֿרעגט דעם מענטשן פון דעם וואלד ווי אזוי וועלן
מיר דא אַרײַבער גײן הָאֵט עַר אִים גיענפֿערט. אַלאַ מאי ווי אזוי
וועסטו אַרײַן אין מײן שטוב. און הָאֵט אִים גוויזן זײן שטוב ווי
זי שטייט אין דער לופֿטין.

זענען זײ גיגאַנגען מיט אים (דהיינו מיט דעם מענטשן פון
דעם וואלד) און ער האט זײ בשלום אײַבער גפֿירט. און ער האט
זײ אַרײַן גיבראַכט אין זײן שטוב אַרײַן. און הָאֵט זײ גיגעבײן עסין
און טרײַנקען. און איז אַװעק גיגאַנגען.

און דער (דהיינו דער אָמטיר פֿון מֶלֶךְ וואס ער האט די בהמות גיטרײַבן) הָאֵט
זײַך גישאַפֿט מיט זײַן קנעכט. וואס ער האט גיבן אַרפֿט. הָאֵט עַס
דעם קנעכט זײַער פאַרדראַסין. וואס ער האט זײַך פאַרקױפֿט
פאַר אַ קנעכט פון אִים שָׂעָה וועגין וואס ער האט באַדאַרפֿט
ברויט צו עסין. ווארוין הײַנט האט ער זײַך שױן וואס צו עסין. און
נאַר פון אִים שָׂעָה וועגין זאל ער זײַן אִים אײַבײַגער קנעכט.

און ער האט אַ גרויסן זיפֿץ גיטאַן. צו וואס אײַך בין
גיקומען. אַז אײַך זאל זײַן אִים קנעכט. הָאֵט עַר אִים גיפֿרעגט
(דהיינו דער אָמטיר פֿון מֶלֶךְ וואס ער איז זײַן האר גיווען האט אים גיפֿרעגט) וואס
פאַר אַ גדולה האסטו עס גיהאט. אַז דו זיפֿצט. וואס דו ביסט
דערצו גיקומען.

הָאֵט עַר אִים גיענפֿערט און האט אים דערצײלט. באַשׂר
ער איז גיווען אִים מֶלֶךְ. הָאֵט מען אױף אִים גיזאַגט. אַז ער איז
פאַרביטן גיווארן וכו' פנ"ל. (ווארוי דער מענטש פון דעם פערד דאס איז
טאַקע גיווען דער מֶלֶךְ אַלײן וואס צום אָמט איז ער גיווען דער פֿון השפֿעה)

הָאֵט עַר פאַרטריבן זײַן חבֿר (דהיינו דעם אָמטיר פֿון מֶלֶךְ) אַמאַל
איז אִים גיקומען אױף דער דײַעה אַז ער האט ניט רעכט גיטאַן.
און ער האט חרטה גיהאט וכו'. פֿלעגט אִים קומען אין זײַן אַלץ
חַרטוֹת תּמִיד אױף דעם מעשֶׂה רע און אױף דער גרויסער עוולה
וואס ער האט אַקעגין זײַן חבֿר גיטאַן.

אַמאַל הָאֵט זײַך אִים גיחלֶמט אַז זײַן תּיקון איז. אַז ער זאל
אַװעק ווארפֿן די מלוכה. און ער זאל גײן ווי הײַן די אױגין ועלײן
אִים טראַגין. און דערמיט וועט ער פאַר רעכטן זײַן חטא. הָאֵט
ער דאס ניט גיוואלט טאן. נאַר סע פֿלעגין אִים מבלבל זײַן תּמִיד
די דאַזיגע חלומות. אַז ער זאל אַזוי טאן.

ביז סע איז בײַ אִים גיבליבן אין דער דײַעה אַז ער זאל
אַזוי טאן. און ער האט אַװעק גיווארפֿן די מלוכה. און איז
גיגאַנגען ווי ער איז גיגאַנגען ביז ער איז אַהער גיקומען. און
הײַנט זאל ער זײַן אַ קנעכט. און דער הערשט דאס אַלץ און

שױניגט (דהיינו דער אָמטיר פֿון מֶלֶךְ וואס ער האט גיטרײַבן בהמות. האט דאס
אַלץ אִים גיקערט וואס דער דערצײלט אִים אַלץ) און ער האט זײַך גיטראַכט.
אײַך וועל שױן וויסן ווי אַזוי זײַך צו פֿירן מיט דיר.

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
 צייטליך שבת אינדערפרי פרשת וישלח
 ביים דאווענען איז
הילד החשוב
נחמן יואל הלפרין, בית שמש

**צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
 אריין נאך שבת אין טעל-ליין
 02-5-3333-72 אויף קנעפל זיבן
 זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
 נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
 זאך איז תפלה".**

בחינה אויף ספורי מעשיות

די עלעפטע מעשה (3) - דער בן מלך און בן שפחה וואס זענען פארביטן געווארן

- י. וועמען האט דער אמת'ער בן המלך באגעגנט דארטן?
  - א מענטש וואס זיינע עלטערן און עלטערנים עלטערן זענען אויפגעוואקסן אין וואלד
  - דער שומר פון וואלד
  - זיין טאטע
- יא. וואס האט דער מענטש אים געענטפערט ווען ער האט געזאגט אז ער יאגט נאך זיינע בהמות?
  - הער אויף צו נאך יאגן נאכן פערד
  - הער אויף צו נאך יאגן נאך דיינע עוונות
  - הער אויף צו נאך יאגן נאך די בהמות
- יב. פאר וועלכע זאך האט דער אמת'ער בן המלך געגעבן ברויט פאר דער מענטש פון די פערד?
  - אז ער וועט זיין, זיין קנעכט ביז מ'קומט אין שטאט אריין
  - אז ער וועט זיין, זיין אייביגער קנעכט
  - אז ער וועט אים געבן אסאך געלט
- יג. וואו איז געשטאנען די שטוב פון דער מענטש פון וואלד?
  - אויף א בוים
  - אין דער לופט
  - אין הימל
- יד. וויאזוי זענען זיי אריין אין דעם שטוב?
  - זיי זענען אריין געשפרונגען
  - איינער איז ארויף אויפן אנדערן
  - דער מענטש פון וואלד האט זיי אהין געברענגט
- טו. וואס האט פארזאסן פאר דעם קנעכט?
  - אז ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פאר איין שעה וואס ער האט געדארפט ברויט
  - פארוואס נישט ער האט געטראפן די ברויט
  - אז די פערד איז אים פארלוירן געווארן
- טז. וואס האט דער קנעכט פארזיילט פאר'ן אמת'ער בן המלך?
  - אז ער איז געווען א קעניג און מ'האט אויף אים געזאגט אז ער איז פארביטן, האט ער פארטריבן זיין חבר דער אמת'ער בן המלך
  - אז עס פלעגן קומען אויף אים חרסות פארוואס ער האט פארטריבן זיין חבר און ער האט זיך געחלסט אז זיין תיקון איז אז ער זאל גיין וואו אהין זיינע אויגן טראגן אים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יז. וואס לערנסטון זיך דערוייל ארויס פון די מעשה?
  - אז וועגן מ'האט עבירות מיינט מען אז מ'דארף שווער ארבעטן (נאכליפ'ן די בהמות)
  - אז מ'דארף ווארטן ביז מ'זעהט די ישועה
  - אז איד בין א בן ה', א קינד פון דעם _____.

- א. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געטון אינדערפרי ווען ער האט געזען אז די בהמות זענען געבן אים?
  - ער איז אראפ פון בוים זיי צו כאפן און זיי זענען ווייטער אנטלאפן
  - ער האט זיי געכאפט און צו געבונדן צו א בוים
  - ער האט זיי געשלאגן
- ב. וועמען האט דער אמת'ער בן המלך געמוען אויפ'ן בוים?
  - דער סוחר
  - א מענטש
  - זיין חבר
- ג. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געענטפערט ווען ער האט אים געפרעגט פון וואו קומטו אהער?
  - דורך די בהמות וואס זענען פארגאנגען (פארבלאנדזעט)
  - דורך די פערד וואס איז פארגאנגען
  - דורך געפס א סוחר
- ד. וואס האבן זיי אמגעשמועסט?
  - אז אפילו אז זיי וועלן קומען אין ישוב אריין זאלן זיי זיך אויך האלטן אינאיינעם
  - אז מ'דארף נישט נאכלויפן נאך די בהמות און די פערד
  - זיי האבן זיך מחזק געווען איינער דעם אנדערן
- ה. וואס האבן זיי געהערט נאנט צו אינדערפרי?
  - א קול פון חיות וואס ברומען
  - זייער א גרויס געלעכטער
  - די קול פון די געזאגן פון פייגעלעך
- ו. וואס פאסירט צו די בוימער פון די קול פון די געלעכטער?
  - זיי ציטערן
  - זיי פאלן אראפ
  - זיי צוברעכן זיך
- ז. וואס האבן זיי געזען ווען ס'איז געווארן טאג?
  - די בהמות
  - די פערד
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס האבן זיי געטון?
  - ביידע זענען אראפ נאכלויפן - ער נאך די בהמות, און ער נאך די פערד
  - נאר דער בן המלך איז אראפ נאכלויפן נאך די בהמות און די פערד
  - נאר דער אמת'ער מענטש איז אראפ נאכלויפן נאך די בהמות און די פערד
- ט. ווער האט געמוען א זאק מיט ברויט?
  - דער אמת'ער בן המלך
  - דער צווייטער מענטש וואס איז געווען דארטן
  - ביידע צוזאמען

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149

און אזוי ווי בימים ההם איז געווען מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וכו' אזוי אויף בזמן הזה, אביסל שמן זית, אביסל ליכטיגקייט פונעם רבי'נס קוואל, א פונק פון רבי'נס פייערל וועט פארברענען אלף אלפים ורבבות טרייף פסול וואס עס איז היינט דא. אין זכות פון דעם גרויסן רבי'ן און זיין גרויסער תלמיד וואס זיי זענען דער אור האמת וועט מקים ווערן דער פסוק שלח אורף ואמתה המה ינחוני ביאונני אל הר קדשך ואל משכנותיך במהרה בימינו אמן.

מיר גלייבן אין אלע צדיקים פון אונזערע אבות ביז ווייטער די תנאים א.א.וו. ביז'ן היינטיגן דור, בפרט וואס מיר האבן זוכה געווען צו ווערן מקורב צום הייליגן רבי'ן.

יעצט איז די צייט צו דאנקן און לויבן און הייבן די פיס אין א טענצל, בפרט אז דער הייליגער רבי זאגט אז ס'איז א גרויסער מצוה להיות בשמחה תמיד'. דארפן מיר זיך אלע באנייען און זינגען און זאגן הלל שלום בקול גדול מיט א געשמאק.

דעם

רבי'נס טייט

המשך פון זייט 2

געקומען, און געבליבן שטיין אין פאליש ('פרוזדור' הייסט עס דא) און הערש לייב האט אנגעטאן דעם טלית און געזאגט די ברכות - און געזאגט דעם 'יהי רצון שתצילנו היום ובכל יום, מיצר רע ומחבר רע' - די גאנצע יהי רצון, ער האט עס אזוי געשריגן מיט קולי קולות דעם יהי רצון. מיר זענען געשטאנען אין דער זייט, מיר האבן געהערט ווי א חתן שרייט צומארגנס מיט אַזעלכע קולות!

דעם טלית און ער האט געזאגט דעם 'יהי רצון שתצילנו היום ובכל יום מעי פנים ומעזות פנים' - האט ער געמאכט אַזעלכע קולות, אַזעלכע קולות האט ער געגעבן ביי דעם 'יהי רצון' פון נאך די ברכות! מען איז געשטאנען, מען האט נישט געוואלט אַריינגיין אין שול אַריין, מען האט נישט געוואלט אים איבערהאקן, דער חתן זאל אזוי שרייען...

ער איז געקומען פריער; מיר זענען

הרפסת הגליון נתגב ע"י ר' אברהם וועבערמאן הי"ו
לדגל שמחת פדיון הבן לבנו בכורו שיתקיים בעז"ה
יום חמישי מקץ, נר רביעי דחנוכה

הרפסת הגליון נתגב ע"י ר' יעקב יוסף איגל הי"ו
לדגל אירוסין בתו
שמחת התנאים יתקיים בעז"ה
מוצש"ק באולם אוהל פינא בשעה 9:00

הרפסת הגליון נתגב ע"י
ר' אברהם נחמן אנשין הי"ו
לדגל נישואי בנו

הרפסת הגליון נתגב ע"י
ר' י"ט שטערן הי"ו
לדגל הולדת הבן

הרפסת הגליון נתגב ע"י
ר' שמעון זלוטניק הי"ו
לדגל חבר מצוה של בנו אליהו יהודה

הרפסת הגליון נתגב ע"י
ר' חיים מאיר לודיא הי"ו
לדגל הולדת הבן

אז אייביגע "לאטקע"

חנוכה. יענקעלע בענקט צו זיין היים. צו זיין טאטענ'ס הייליגע לעכט צינדן. אוי, זיין מאמע'ס הייסע לאטקעס. זיין הארץ גייט אויס פאר בענקשאפט. און זיינע פיס האבן פון זיך

אליינס זיך ארויסגעלאזט אויף דער באקאנטער וועג קיין קאטאמאן. ער האט אריינגעשפאנט אין שול און זיך אויסגעמישט צווישן עולם און זיך איינגעהערט צו די הייליגע ווערטער פון רבי'ן וואס די ברסלב'ע לייט האבן דארט ארוםגערעדט. די רקודים און פייערליכע טענץ האט אים ממש דערקוויקט. נאך א לאנגע חנוכה פארברענג האט יענקעלע'ס הארץ געשפירט אנגעזעטיגט אבער זיין קערפער האט נישט געוואלט פארגעסן אז ער האט פארפאסט דעם נאכטמאל אין קינדערהיים. יא, זיין נשמה איז זאט אבער וואס איז מיט זיין מאגן? יענקעלע איז הונגעריג, מקען זיך נישט ארויסדרייען פון עסן. יענקעלע וויל עפעס נעמען אין מויל אבער ס'איז נישט געווען וואס. אין יענע צייט האט געהערשט א שרעקליכע הונגער. סאיז קוים געווען אביסל ברויט צו באקומען. אבער ביינאכט איז שוין אלעס געווען אויסגעליידיגט.

שעמעוודיגערהייט האט זיך יענקעלע צוגעשלייכט צו ר' שמואל שפירא ז"ל.

"איך בין הונגעריג," האט ער ארויסגעשטאמלט שטיל. ר' שמואל האט געעפנט זיינע מילדע אויגן אויפ'ן

יענקעלע איז געווען א יתום. ער האט נעבעך נישט געקענט וואוינען אינדערהיים ווי אלע קליינע קינדער וועלכע האבן א ווארימע טאטע און מאמע וואס זארגן זיך פאר זיי. די פארוואלטער פון קינדערהיים וואו ער האט געוואוינט זענען טאקע געווען עקסטער געטריי און איבערגעגעבן צו די נעבעכדיגע יתומים אבער עס האט אים געפעלט די ווארימקייט פון א ליבע משפחה. ביינאכט אין די טונקלקייט, ווען ער איז געלעגן אין בעט האט ער גע'חלומ'ט פון זיין ליבע מאמע און טאטע פון וועמען ער איז אזוי ווייט. אינמיטן האט ער געפילט ווי זיין קישן ווערט נאס. אוי, זיינע טרערן זענען גערינען אן רשות און אים פארפלייצט מיט פליסיגקייט.

פון צייט צו צייט פלעגט זיך יענקעלע אריבערכאפן קיין קאטאמאן וואו עס האט זיך געפונען די ברסלב'ער שול. דארט צווישן אנ"ש האט יענקעלע זיך געשפירט פארזיכערט. די ווארימע ווערטער פון רבי'ן וואס ער האט דארט געהערט האט אים אנגעווארעמט זיין פאר'חלש'טע הארץ.

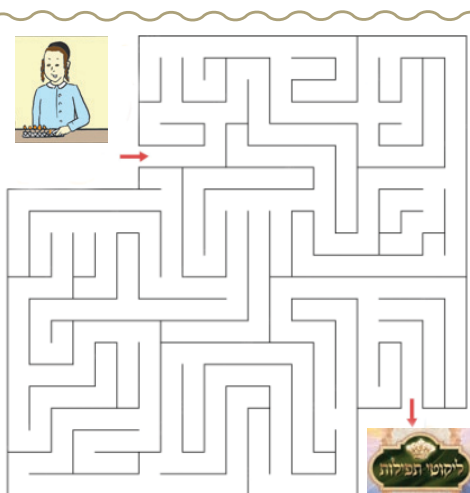
נעבעכדיגער יתום'ל וואס האט נישט ווער
עס זאל זיך זארגן פאר אים.

"זיכער, יענקעלע," האט ר' שמואל אים
געענטפערט מיט רחמנות, "קום מיט מיר
אהיים וועל איך דיר בעזר השם געבן א
לאטקע." און ר' שמואל איז אהיים מיט
יענקעלע אים צו קענען געבן א לאטקע.
דאס איז געווען א גרויסע מציאה אין
יענע הונגעריגע יארן.

ר' שמואל שפאנט אריין אין הויז אין
גייט גלייך אריין אין קאך צו זיין רעביצין.
"וואו זענען די לאטקעס?" פרעגט ער איר,
"יענקעלע איז הונגעריג."

"אה", לאכט די רעביצין פריידא, אפילו
א ברעקל איז שוין נישט געבליבן.
די הונגעריגע קינדער האבן אלעס
פארברענט..."

"אוי וויי", האט ר' שמואל
ארויסגעקערעכצט, "וואס וועט זיין מיט
יענקעלע? ער איז הונגעריג. כהאב אים

דאך אנגערייצט מיט א לאטקע."
ר' שמואל האט געהאט גרויס עגמת
נפש פון דעם וואס יענקעלע האט
נישט באקומען א לאטקע. ער האט עס
געדענקט אלע זיינע לעבנס'ס טעג אפילו
לאנג נאכדעם וואס יענקעלע האט שוין
פארגעסן דערפון.

דעם אנדערן טאג איז געווען פרייטאג. ר'
שמואל האט איינגעלאדענט יענקעלע
צו די סעודות און אים שטארק מכבד
געווען. און יעדעס מאל ווען ער האט
אים געטראפן האט ער אים נאכאמאל
איבערגעבעטן און אים מכבד געווען מיט
וואס ער האט געהאט.

ווען ר' שמואל איר אמאל געוואר געווארן
אז איינער פון אונזערע לייט פלאנט צו
פארן אויף וואקאציע האט ר' שמואל
אים געבעטן אז ער זאל מיטנעמען דעם
יתום יענקעלע און אים מכבד געווען.
דער איד האט אים טאקע מיט גענומען
און יענקעלע האט זייער שטארק הנאה
געהאט.

מיט ר' שמואל'ס רחמנות האט יענקעלע
זיך פארדינט מער ווי א לאטקע. ער האט
שטענדיג געהאט א פלאץ אין ר' שמואל'ס
הארץ.

יענקי וויל זאגן
אביסל ליקוטי תפלות אויף
חנוכה, קענסטו אים העלפן טרעפן
דעם ספר ליקוטי תפילות?

א שמועס מיט'ן זיידן

זייד, מיר האבן שוין
גאר לאנג נישט
גע'רעט.

יענקעלע
היינט וויל איך רעדן מיט דיר...
ווען באדינען און קשמש זיין
ערליכע אידן

און זוכה זיין צו משמש א בנן של קדושים וצדיקים.

אומר ועושה, גענומען פעק אין הענט און איז אנגעקומען קיין מעזיבוש. ווי ער קומט אריין צו ר' מעכטשע טרעפט ער אים ליגן מיט יסורים אין בעט, צוגעדעקט מיט עטליכע דעקעס, ווייל די שטוב איז געווען קאלט, ס'איז נישט געווען ווער עס זאל אנהייצן די שטוב און אויך נישט קיין געלט צו קויפן האלץ... ר' חיים הערש האט באלד געקויפט העלצער און אנגעווארעמט די שטוב, ער האט געברענגט פאר ר' מעכטשע נארהאפטגע עסן און ווארימע טרינקען, און אים באדינט מיטן גאנצן הארץ און נשמה. ווען ר' מעכטשע האט געזען די גוטהארציגקייט פון ר' חיים הערש, ווי ער האט אים ממש מחיה געווען און געהאלפן, איז ער זייער נתפעל געווארן און האט אים געפרעגט: "ווער זענט איר? פון וואו קומט איר?"

"פון שטאט טולטשין", האט ר' חיים הערש געענטפערט, "טולטשין איז נישט נעבן ברסלב?" פרעגט ר' מעכטשע, יא, יא טאקע אזוי!

פרעגט ר' מעכטשע ווייטער: "אפשר קענט איר דארט די ברסלב'ער חסידים?"

האט ר' חיים הערש געענטפערט: "אוודאי קען איך זיי, איך אליין בין איינער פון זיי..." "אזוי? וועל איך דיר דערציילן א מעשה פון דיין גרויסן רבי'ן וואס איך אליין האב מיטגעהאלטן און געהערט. דו וועסט זיכער הנאה האבן פון די מעשה, און דאס איז וואס איך קען דיר צוריק באצאלן פאר די גרויסע הילף וואס דו האסט מיר אזוי שייך באדינט.

המשך קומענדיג זייט

איינער פון די גרויסע תלמידים פון רבי נתן ז"ל האט געהייסן ר' חיים הערש פון דער שטאט טולטשין. ער האט געהערט אז אין מעזיבוש וואוינט אן ערליכער איד מיטן נאמען ר' מעכטשע. דער ר' מעכטשע איז געווען אן אייניקל פונעם גרויסן צדיק רבי ר' ברוכל מעזיבוש'ער ז"ל - פעטער פון רבי'ן - וואס זיין יארצייט איז געווען די וואך מאנטאג ח' כסלו.

ווען מען האט דערציילט פאר ר' חיים הערש אז ר' מעכטשע ליגט קראנק און עלנד אין שטוב מיט א שרעקליכע ארעמקייט, איז פאר ר' חיים הערש געפאלן א ציטער, 'א צדיק ליגט אזוי אליין, שוואך און פארפרוירן און עס איז נישטא איינער וואס זאל אים העלפן און באדינען? ער האט ער זיך מיישב געווען אז ער אליין וועט ארויספארן קיין מעזיבוש

און אזוי האט ר' מעכטשע דערציילט:

אזוי ווי דו ווייסט איז מיין זיידע ר' ברוך'ל געווען באוואסט אין גאנצן געגענט. פיל רביים פון יענע צייט פלעגן קומען צו זיין טיש, בפרט שבת קודש. מען האט אים גערופן, 'דער רבי פון אלע רבי'ס'. איך בין געווען דעמאלס א קליין קינד, "דערציילט ר' מעכטשע ווייטער, "און דער זיידע האט מיר זייער ליב געהאט. איך פלעג זיצן נעבן דעם זיידן ווען ער פלעגט פירן טיש, צומאל פלעגט ער מיר האלטן אין זיין האנט.

אינמאל האט זיך געמאכט אז עס זענען געקומען פיל רביים אויף שבת און זענען געזעצן ביים טיש, ווען פלוצלונג האט איין רבי גערעדט עפעס איבער אייער רבי'ן, ר' נחמן. איין רבי האט געזאגט עפעס א ווערטל אויפן רבי'ן און עטליכע פון די רביים ארום האבן מיטגעלאכט. איך, בין געווען א קליין קינד, איך האב געקוקט אויף מיין זיידן ר' ברוך און געזען אז ער לאכט נישט, ער איז געזעצן זייער ערנסט און גארנישט געזאגט. שפעטער ווען מיין זיידע, רבי ר' ברוך'ל, האט געענדיגט פירן טיש, און דער עולם איז צוגאנגען האט ער מיר צוגערופן און געזאגט:

"מעכטשע, צווישן די אלע וואס האבן גערעדט אויף ר' נחמן'ען, און יעדער האט געלאכט, זאלסטו וויסן אז וואס ר' נחמן פארמאגט אין זיינע פיאטעס (פאנטאפל) פארמאגן זיי נישט אין קאפ".

האב איך געפרעגט דעם זיידן: "פארוואס האט דער זיידע געשוויגן?"

האט מיר מיין זיידע געענטפערט: "דאס איז אזא מין הויכע נשמה, אז ער קען אין די וועלט נישט זיין, נאר אז מען זאל אויף אים קריגן און רעדן, אז מען רעדט אויף אים קען ער זיין

אין דער וועלט, אויב מען זאל אויף אים נישט רעדן - קען ער בשום אופן זיין אין דער וועלט, אבער דו, מעכטשע, זאלסטו וויסן נישט צו רעדן".

ר' חיים הערש איז זייער נתפעל געווארן פון די מעשה, און האט דאס מפרסם געווען צווישן די חסידים. ר' לוי יצחק בענדער ז"ל האט עס איבערגעגעבן פאר אונז, אזא וואונדערליכע דיבור פונעם גרויסן צדיק ר' ברוך'ל מזיבו'ער וואס ער זוכה געווען צו הערן אין דעם זכות וואס ער האט באדינט און געהאלפן אן ערליכן איד.

דאס איז א הנהגה וואס דער רבי ז"ל לערנט אונז אויס וואס רופט זיך, "שימוש תלמידי חכמים" - דאס מיינט באדינען און ארויסהעלפן צדיקים און תלמידי חכמים. דער רבי שרייבט אין ספר המידות אות יראה "על-ידי שמוש צדיקים יבוא ליראת-שמים והוא הדין להפך". דורך משמש זיין א צדיק קען מען זוכה זיין צו יראת שמים.

ר' נתן איז געווען אמאל ביים רבי'ן - מיר ווייסן אז יעדע מינוט וואס דער הייליגער תלמיד ר' נתן איז געווען ביים רבי'ן איז געווען א וויכטיגע זאך לדורות, וואס טויזנטער נשמות האבן געהאנגען אין דעם, מיט דעם אלעם האט דער רבי אים געהייסן ער זאל ארויסגיין אינדרויסן פון שטאט, דארט איז געפארן אויף א וואגן דער צדיק ר' לוי יצחק מברדיטשוב ז"ל אליין אן א משמש, האט דער רבי געוואלט אז ר' נתן זאל משמש זיין דעם צדיק אויפן וועג. און ר' נתן האט טאקע באדינט דעם בארדיטשוב'ער רב א שטיק צייט. זען מיר דערפון די גרויסקייט און חשיבות וואס שימוש צדיקים האט געהאט ביים רבי'ן.

נאכאמאל ארום די פעסטונג און געזען אז דער שטייפער וואנט איז שוין אינגאנצן חרוב און צובראכן געווארן פון אינעווייניג, עס קוקט נאר אויס פון אינדרויסן ווי א גאנצער וואנט.

האט דער קעניג צאמגענומען אלע פרויען און קינדער וואס זענען נאך געבליבן אין זיין לאנד, און מיט פשוט'ע העלצער און קלעצער האבן זיי אראפגעווארפן דעם גאנצן פעסטונג.

יעצט טייערע קינדער ווער האט צווארפן די וואנט? אפשר די פרויען און שוואכע קינדער?

אפילו אויב די קינדער וואלטן געקנאקט מיט אלע זייערע כוחות טויזנטער יארן קענען זיי אפילו נישט מאכן צופיל קריצן אין די שטייפע וואנט, פארשטייט זיך אז נאר מיט די כח פונעם ערשטן גבור וואס האט צובאמבעט דעם וואנט כמעט ביזן סוף האבן זיי געקענט צוברעכן דעם וואנט.

ווייטער די ערשטע גבורים האבן אויך נישט אינגאנצן איינגענומען דעם פעסטונג, נאר די קינדערלעך די לעצטע דורות האבן למעשה דאס צוגעענדיגט און דאס אינגאנצן איינגענומען.

אזוי אויך מיט די גאולה וואס מיר ווארטן שוין טויזנטער יארן, די ראשונים, די אמת'ע צדיקים ווי משה רבינו, רבי שמעון בר יוחאי, דער אר"י הקדוש, דער הייליגער פעל שם טוב, און אלע אנדערע צדיקים האבן געווארפן פילן פארן שטן דער שלעכטער יצר הרע, ביז דער שטן איז שוין אזוי צושאקלט און צוטרסקעט, אז ווער ס'זאל נאר זיין וועלכע קינד פון היינטיגער דור קען אייננעמען און דערנענטערן די גאולה במהרה בימינו אמן.

מען האט אמאל געפרעגט פון ר' נתן ווי אזוי קען זיין אז משיח איז נישט געקומען צו די פריערדיגע דורות, און אפילו נישט אין רבי'נס דור, נאר דווקא אין די לעצטע צייטן ווען די דורות גייען מער אראפ, צו זיי וועט משיח קומען?

ר' נתן האט זיי געענטפערט אזוי: "עס איז געגליכן צו משל:

עס איז אמאל געווען זייער א גרויסע שטאט וואס איז געווען ארוםגענומען מיט א שטארקע פעסטונג און א גרויסע מויער, אלע קעניגן פון די וועלט האבן זיך געפלאגט מיט אלע זייערע כוחות און מיטלען צו קענען איינברעכן די מויער, זייער גאנצע האפענונג איז געבליבן הענגען אין די לופט, אלע זייערע פילן און טאנקען, ראקעטן האבן נישט געקענט צוברעכן דעם שטיינערנעם וואנט.

א שטיק צייט שפעטער איז געקומען נאך א קעניג ער איז ארום געגאנגען און זיך אומגעקוקט מיט קלוגשאפט וויאזוי איינצונעמען דעם פעסטונג. זיין גאנצן מיליטער מיט די גרעסטע גבורים און גענעראלן האבן געהאקט אויפן פעסטונג פדי איר איינצונעמען אבער פון גרויס שטייפקייט פון דעם פעסטונג זענען די מיליטער לייט צוביסליך געפאלן, שפעטער זענען אויך געפאלן אלע זיינע גבורים ביז עס איז געבליבן נאר דער קעניג אליין.

דער קעניג האט נישט אויפגעגעבן, ער איז

מייזן חנוכה ליכטל

א קליין ליכטלע תפלה (אשכנזי אויף אידיש) תפלות

... און זוכה זיין דורך צינדן די הייליגע אויל פון חנוכה צו פרנסה וואס ווערט נמשך פון מקור הרצון, אז מען זאל גלוסטן און בענקען צו השם יתברך מיט א געוואלדיגע רצון און קיין שיעור. ... און דער מענטש וועט אליין פארשטיין אז צו אזא חנוכה קען מען נישט זוכה זיין נאר דורך זיך מקרב זיין צו דער רבי און מנהיג וואס ער איז דער אמת'ער רחמן, וואויל איז דער וואס איז זוכה אים צו טרעפן.

(תפלה ב' תנינא)

דער עיקר קדושת בית המקדש וואס מען איז ממשיך אין חנוכה איז זוכה צו זיין צו דעם הייליגן דעת "צו וויסן און צו מודיע זיין פאר אנדערע אז דער אויבערשטער ער איז דער באשעפער."

(תפלה ז' תנינא)

...איך זאל זוכה זיין זיך צו שטארקן מיט אזא גרויסע שמחה, אז די שמחה וועט דערגרייכן ביז די פיס, איך זאל זוכה זיין צו טאנצן פון פרייד. און בפרט אין שבת און ימים טובים, חנוכה און פורים און אנדערע שמחות של מצוה. זיי מיר צו הילף זיך צו דערפרייען מיטן גאנצן שטארקייט ביז איך וועל זוכה זיין צו טאנצן אסאך.

און איך זאל זוכה זיין צו עוסק זיין אין תורה און טון אלע מצוות מיט א גרויס פרייד אז די שמחה וועט דערגרייכן ביז די פיס און זוכה זיין צו הייבן די פיס אויף ארויף, און דורכדעם וועסטו זיך דערבארעמען און אויפהייבן אלע תומכי תורה, וועלכע זענען די אמת'ע אנליינער וואס האלטן אויס די לומדי תורה און העלפן זיי ארויס מיט זייער ברייטע גוטע האנט.

גראמען אויפן
ברסלבע ניגון
מעוז צור
(שגעלע)

2 אזויפיל גוטס אן א צאל
איך בין א חלק פון כלל ישראל
מיט יעדן טוב
וואס איך האב לרוב
שאף איך נחת פאר די פארט
ביים כסא הכבוד דארט

2 ספעציעל א גרויסן שבח
אז איך ווייס פון רבי'נס זאך
באקומען דאך
דעם שמן זך
מיט א פלאם
אלע צוזאם

וועלן מיר א טעגעל גיין... מעוז צור ישועתי ...

1 ביי די לעכט, אלע נעכט
אפאר מינוט איך גיב אן וועק
צו דאנקן גאט, אויף וואס ער האט
געשענקט מיר אן קיין עק
מתנות עד אין סוף

1 דיר צו דאנקן און צו לויבן
להודות, ולהלל
האסט מיר דערהויבן,
איך טו גלויבן,
אז אלס איז נאר פון דיר
מתנות אן א שיעור

4 וואס איז מען זוכה דורך זאגן הלל
מיט א קול?

5 אין וועלכע תורה דערמאנט דער
רבי וועגן "להודות ולהלל"?

6 וועלכע קאפיטל תהלים האט מען
געזונגען ביים רבי'נס שבת חנוכה
טיש אן קיין שיעור מאל?

1 ווען איז געזאגט געווארן
די מעשה מאורח?

2 חנוכה האט שייכות צו ראש
השנה אדער צו יום כפור (עי' לקוטי
מוהר"ן ד' תנינא)

3 וועלכע שיחה רעדט דער רבי
וועגן דער סוד פון דריידל?

די קינדער וואס ענפטערן אויף די שאלות וועלן בעזר השם אריינגיין
אין א שיינע גורל לכבוד חנוכה
לאז איבער די תשובות אויף קנעפל 7 מיט דיין נאמען און טעלעפאן נומער.

טרעף צען קליינע חילוקים צווישן די צוויי בילדער

